

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A SZÉCSÉNYI VÁLASZTÓKERÜLET 48-as ÉS FÜGGETLENSÉGI PÁRTJÁNAK HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szóke Jenő.

A szerkesztőség telefon száma: 6.

Előfizetési pénsek, reklamációk

és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére, s a nyitlertre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Küzdelem!

Irta! Barok Imre.

Budapest, 1909. márc.

Egyes emberek önzők! Társulva, az egyén az önzésből nem tartja meg az egészet, egy meglehetősen nagy része átmege a tömegre s most már a tömeg harcol az ellen, ami képzelt érdekeit érinti. Legtöbbször kiméltelenebb harc mint az egyén harca, mert az egyént féken tartják bizonyos formák; egyrészt ellenálhatatlanul tör kitűzött célja felé, másrészt lehetőleg ügyelni kell, hogy a gát melyet a társadalom állított fel sértetlen maradjon, mert ha e gátat baj éri, legyen bár az főösleges is, rázúdul mindazon kellemetlenség mely a társadalom kiközösítő hatásában rejlik.

S ha ez bekövetkezik egy új világot kell teremtenie maga számára s berendezkedni mint azt ő még azon gátak között elképzelte.

Tömeg harca irtóztató, az egyén elveszti emberi jellegét, egyik vadabb mint a másik, mert szinte dicsőséggé válik túlszárnyalni a másikat a rosszban. Kiméltelenség, önzés, méltányosság minden hiánya; ez jellemzi a tömeg harcát. A hibát, a rosszat csak magában türi, másban büntetni kívánja. S ha a társak körében vannak olyanok, kik azt tartják magukról, hogy nekik joguk van a romlás előidézését megakadályozni, előáll a társadalom olyan fegyverekkel, melyek vagy megsemmisítik a vakon nem követőt, vagy további életét arra kell szentelni, hogy a lerombolt gátért vezekeljen.

Egy örült lelkivilága az önhit hatalmas megtestesülése. Saját magát képzeli ellátva mindazon tulajdonokkal melyeknek épen a hiánya teszi őt az élőhalottak szomorú kriptájának lakójává. S a társadalom biztosra veszi, hogy azok akik látva az ő minden megsemmisítésére kész tömegét, a jogos hit lelkesítő erejével ellen áll, szintén ezen szerencsétlenek közé tartoznak. De ez a körülmény legalább az irgalmasság látszatát keltve menti az egyént. Pedig itt is igen távol van az irgalom, mert a hívót nem ez menti meg, hanem az a félelem, melyet egy új, józanabb társadalom alakulásának lehetősége okoz. A passivitás tehát mit itt tapasztalunk, előkészület azok részére kik egy bekövetkező új társadalmi formát is a leghelyesebbnek fognak tartani, mint a régít azon időben mikor még ott remélhettek valamit. Mert náluk minden elv csak külső forma, melyek a természetet túlszárnyaló asszimiláló képességgel kel felruházn.

Szegény nazarénusok! Az ő puritán lelkük nem tud arra a magaslatra emelkedni, hogy megítélhessék, mily fölséges korszakot alkotó lángészre vall egy haditerv melynek sikeres keresztülvitelét hallokban, tömegekben fekvő halottak mutatják. Ők szegények nem tudják ennek szükségét belátni egy-egy kihűlt tetemben egy szerető apát, testvért, fiút vagy férjet s nem a haditerv hős keresztülvitelét látja. Ők elég merészek arra, hogy egy új szebb világot mernek elképzeln. Szenved, tőr megaláztatást s mégsem nyul fegyverhez, mely mindig csak pusztulási tyo-

mort jelent. Az ő világuk nem a mi világunk! Mért nem hagyjuk őket alkotni? Nagyon, nagyon igaztalanok vagyunk! Nem olyan jogosult az ő fanatizmusuk mint azoké kik annak köszönik mindenüket, hogy a társadalom egy divatos falaxába születtek. De meg azt is lehet látni, hogy szinpátia kíséri őket.

A tömeg még ezt a társadalmi formát kívánja, de biztosak vagyunk e, hogy őszintén? A jelek az ellenkezőjét engedik sejtetni. Nem irtózik e mindenki a háborútól ezek megszemélyesítői okoznak e lelkesedést? Nem! És a vallás? Egy érdekes áramlat szemlélésére adódik alkalom! A vallás fölötti kritika eddigi érintetlenség kezd megszűnni. Itt is ott is scrupulusok támadnak. Törvényt kellett alkotni, mely a vallás integritását védi. Mert sokan félnek attól, hogy ebben is ésszerűséget, következetességet, valóságot keresnek. Pedig minden igyekezetet megsemmisít körünkben előrehaladó tudományos realitás, mely a mult sajnálatos szüleményeivé teszi a mostani fixa ideákat. Igen, ha homokba dugjuk fejünket nem látunk semmit, de lélegzetet is kell venni s ezt téve azt fogjuk látni, hogy a vakság rövid idejében más környezetet kaptunk mely már nem a mi éltető elemünk más szokások, más erkölcsök!

Mindenkinek joga, ha van képessége, az önálló gondolkodás. Mindenkiiben kell, hogy kialakuljon egy gondolatvilág mely csak a nagy vonásokban egyeztethető össze a másokéval, szabályokat, cerimoniákat, melyek a minicius dolgokra is lényegét erőszakolnak csak arra jó, hogy az egyént meg fosz-

TÁRCZA.

Új élet.

Dialog egy ember és az ő kutyája között. Szerző engedelmé nélkül szinpádon előadni nem szabad.

Irta: Hevesi József.

Személyek:

Gödrös: kertész, öreg ember.

Dobos: a kutyája.

(Szin: Kert közepén álló nagystilú, de elhanyagolt villának a verandája, mely he van futtatva kúszó növényekkel. Ezek azonban most szárazak, a futó rózsa meg a glyoinia. Mert március hónap van és még nem hajtanak. A szin egy pár másodpercig üresen áll.)

Gödrös (mikor belép, a kakukos óra éppen kilencet ütött): Kilenc óra van. Kissé elkóricáltam lenn a kertben. Azok a bolond tavaszi virágok most bujnak elő. Most kezdődik az új élet számukra. A hóvirág, ga-

lanthus nivalis, szűzi fehérségével, a világos sárga primula, a kék erejű herevirág, oxális, no meg az ibolyák. Kukucskálnak elő a hosszú téli álom után és kíváncsian néznek körül, hogy milyen is hát az új élet? . . . Bizony már kilenc óra . . . (Keresgél a verendán.) A levélhordó már itt járhatott és . . . de nem látok semmit . . . (Belép a villába, nyitva hagyja az ajtót és hallani lehet, hogy benn motoszkál és motyog. Csakhamar kilép a verendára.) Bann sincs semmi. Pedig már okvetlenül kell hirt kapnom. A nagyságos ur megigérte. (Kicsinylőleg legyint a kezével.) Az ő ígérete! . . . De az a kisasszony is, aki itt járt az apjával, már mondta, hogy biztosan kapok tudósítást. A jószág benne van a szemeiben. És csodálnám, ha szavainak nem állana.

Dobos (rohanva jön, szájában egy csomó tavaszi viraggal.) Gödrös: No itt vagy . . . Jól tetted, hogy elhoztad a virágokat. Én bizony az én vén fejemmel ott ielejtettem őket a fűzfa alatt. A levélhordót nem láttad?

Dobos: Hau! Hau!

Gödrös: Furcsa lesz biz az! De inkább neki megyek megint az életnek és újra kezdem a küzdést, minthogy így maradjak itt továbbra is, ebben a szomorú világban, ahol minden züllésnek indul. Nem is csoda! A nagyságos úr nem törődik a villával! Igaz, hogy most már nem is villa ez, csak jelző! A kertre meg éppenséggel semmi gondja sincs. Egy fillért sem akar adni ha kérek tőle veteményekre, virágmagokra, fákra, csemetékre . . . Nincs pénze! Elvitték a dámák meg a versenyek, meg a kártya. A nagyúri élet. Pedig milyen gyönyörű hely ez itt! És milyen szép lehetne ez a kert, ha egy kevés pénzt akarna rá áldozni. Ott bevernek három esztendő óta az új tervem, melyet a japáni hortikultura szerint készítettem. Csodájára járna az egész környék. Az a kisasszony is, a ki a mult hélen itt járt papájával, hogy a villát meg nézze, mennyire lelkesedett, mikor megmutattam neki ezt a tervemet. „Ez igazán gyönyörű volna!” Gyönyörű! Így mondta, mert a betűt is meglágyítja szelid csengetyű hangjával. Nagyon bájos teremtés és a jószág

szak attól a kincstől melyet a szabadgondolat lehetőségében bír.

A nazarenusok tulságos idealisták! Ez a veszedelmük. Mielőtt gondoskodtak volna a társadalmi korlátok szélesebbé tételére, helyesebben mielőtt ennek kiterjesztését elérték, egy nagy ugrással hatoltak előre. Közöttünk és közöttük egy széles, mély s főleg sötét árok van melyben elkeseredett harc folyik. A sötétség bajnokainak, talán létért való küzdelmük, a szabadság, egyenlőség, testvériség eszméinek nem kiabálói hanem őszinte harcosai ellen. Első teendő ez eszmék tényleges diadala, melyből hatalmas impulzust nyerünk az ő eszméik győzelmet rejtő harcához.

Uj jövedelmi ágak.

A mezőgazdasági kapcsolatban sok olyan haszonvételi forrás kínálkozik, e mit ha körültekintéssel, tudással aknáznak ki, igen tekintélyes jövedelmet vagyunk képesek magunknak biztosítani.

A legfontosabb és a legnagyobb jövedelmet adó kisebb gazdasági ág, a baromfi-tenyésztés.

Még az olyan vidékeken is, a hol ennek megvannak a létjogosultságai, a legnagyobb közönyt tapasztaljuk népünk részéről, vagy csupán az asszonyok foglalkoznak vele azt is csak mellékesen, mostoha gyermek tartván s ügyet sem vetnek reá, nem gondolván meg, hogy abból mennyit lennének képesek pénzélni, ha arra nagyobb gondot fordítanának.

Hazánk bővelkedik üdítő vizű patakokban. Ezeknek környékén százezreit lehetne a vízi baromfiaknak nevelni. S mit látunk?

Két éven keresztül laktam Budapesthez közel eső faluban, a mely majdnem a hatalmas Duna mellett fekszik. Azt gondolná az ember, hogy a liba és kacsatenyésztés itt nagyban üzetik? Szégyenlem bevallani, ha libát vagy kacsát akartam enni, Budapestről kellett hozatnom addig, míg azután magam nem tenyészíthettem.

Az egész faluban alig lehetett találni. Ez, mondom közel a fővároshoz volt, a hol a hizott libák, hizott kacsák minden időben jó pénzért értékesíthetők.

Milyen állapotok lehetnek tehát messze a fővárostól, ha itt ilyeneket találtam?

A baromfi-tenyésztés még a legtávolabbi részében az országnak is kifizet magát, mert annak értéke a messzebbi szállítás is kibírja.

Példa reá a tojáskivitel, a mit Német és Angolországban is szállítunk.

A mi baromfi-tenyésztésünket a gazdaságilag és kulturailag visszamaradt Oroszország is messze tulszárnyalja.

Hazánk most már büszke lehet nagyobb városaira. Vannak Budapest körül helyek, a melyekben lehet mondani csupa olyan ember lakik, akik csak úgy miut Budapesten a piacról kénytelenek élni. A multkor Nagyváradon jártam. Kiváncsiságból körülnéztem a piacon. Az egész piacon nem volt annyi baromli, zöldség stb. a mi Budapesten egy utca lakóinak is elegendő lett volna. Miből fedezi az ottani nép napi ételiszter szükségletét?

Talány maradt előttem!

Az ilyen nagyobb városok környékén lakó kisgazdáknak valóságos kincsesbányát képezne egy-egy modernül berendezett bolgár rendszerű kertészet.

Alig van város, a hol ilyen találnánk, s ha van is azt nem a mi véreink művelik, hanem más országbeli, koldusokként idetokodott idegenek, a kik azonban szorgalmuk, munkájok révén, mint tőkepenészek távoznak el tőlünk s mennek vissza hazájukba.

Dicséretes és követendő példa gyanánt említem Kecskemétet — az ő rossz homokföldjén — mért ne tehetné meg más város, vagy falu népe is, az ő aránylag sokkal jobb, termőbb talaján?

Egész városok indulnak naponta salátával, uborkával, paprikával stb. megrakottan, messze idegen országok felé, a hol ezeket a terményeket arannyal fizelik, mert a természet mostohasága a klíma zordsága miatt, azoknak termelését nálunk meg sem kísérelhetik.

Milliók kerülnek ezen a réven Kecskemétre.

Ugyancsak a nagyvárosok közlése rendkívül kedvez a házinyul tenyésztésnek is. Ezzel is leszámítva néhány intelligensebb

tenyésztőt, alig foglalkozik hazánkban valaki üzleti szempontból. Pedig ez kétféle hasznot is hozhat. Mint tápláló, jó ízű húst és a szőrmét, a mit jó árban lehet értékesíteni.

Hasztalan az állam erőlködése, nem képes a selyemtermelést általánossá tenni. Lakosságunknak alig két százaléka foglalkozik vele.

Pedig ezzel sok-sok milliót lehetne keresni, minden befektetés nélkül, csupán egy kis munkával.

Mind olyan dolgok, a mik sem magasabb képzettséget, sem valamely magasabb tőkét nem igényelnek. Csupán szorgalmat, egy kis körültekintést. De ugylátszik ez hiányzik még leginkább a mi népünknel.

HIREK.

Jubiläum. Huszonöt éves tanári működés nem mondható gyakori esetnek kitartó energia erős fizikumon kívül nemzetét szerető szív is kell mely impulzust ad az agynak a munkára, reményt a léleknek a kitartásra, hogy e hosszú idő lankadatlan munkája egyik tényezője lesz oly új mostaninál jobb, erőteljesebb magyar társadalom megszületésére. Jaskovics Ferenc balassagyarmati főgimnásiumi igazgató a jubilians, kit június 6-án a szeretet és elismerés buzdító tényével vettek körül ismerősei.

Automobil utazás. Mint már előbbi számbunkban jeleztük szombaton f. hó 12-én lesznek láthatók. Az érdeklődőkkel tudatjuk hogy Halászi és Pöstyén között az első automobil 11 óra tájban jelenik meg.

A Nógrád vármegyeyel nemzeti intézet f. hó 14-én tartja meg évi rendes közgyűlését Balassagyarmaton. A meghívók a napokban küldetnek szét.

Eljegyzések. Lakatos Aladár m. kir. posta és távirda főtiszt Budapestről eljegyezte Breuer Zelma úrleányt, Breuer Gusztáv kedves leányát.

Schvarc Dezső egri iparos eljegyezte Klein Lipót leányát Reginát. Sok szerencsét kívánunk!

Főtisztgi vizsgák. A bgyarmati főgimnásiumban f. hó 7-én volt az érettségi vizsga, mely alkalommal Kálmán Dezső, Kálmán Joel helybeli kereskedő fia jeles eredménnyel vizsgázott. Ödvözljük a szülőket, a derék ifjunak pedig, további sikereket kívánunk.

benne van a szemében, a nagy kék szemében. Neked is tetszett, Dobos? . . .

Dobos: Hau! Hau!

Gödrös: Mindjárt észrevettem, mert olyan nagyon barátságosan dörgölődött hozzá. Én is igazán szeretném, ha ők vennék meg. Ezzel a kedves leánynyal — elárulta, hogy most menyasszony! — új élet költöznék ide a vén kertbe. A leányka is új életet kezd itt, a kertnek is új élete volna, még talán nekünk is, öreg cimborá. Mert így nem tarthat tovább. Én nem nézhetem tovább ezt a pusztulást és nem akarok itt ingyenélősködni. Te se, ugy-e?

Dobos: Hau! Hau!

Gödrös: Így pusztulnak a mi családjaink! A nagyságos úr az apjától örökölte ezt a villát. Milyen gyönyörű volt akkor az a kert! Milyen sokat költöttem reá! Milyen boldog volt a szegény öreg nemzeti asszony, mikor tavasszal az első virágokat bevitettem neki a városba! De a fiatal úr nem úgy gazdálkodott mint az öregek! Könnyelmű, léha életet folytatott és mostmár odavan minden! A pesti háza, a birtoka, meg ez a

villa is. (Nagyot sohajt). Haj, Haj! . . . De ha már más kéze jut, magam is azt kívánám, hogy annak a kedves, jóságos szép kisasszonynak a kezére jusson. Itt kezdje meg ő is az új életet, itt lássa meg a boldogság csendes derűjét, mint fiatal asszonyka! Ő bizonyosan ápolni fogja majd a kertet és én — ha ugyan megtart bennünket! — a japáni hortikultura minden bűbajos művészetét ide varázsolhatom. (Az óra negyedét üt). Te én nem értem, hogy azok a levelek! . . . Nézzük csak még egyszer. (Keresgélni kezd, végre egy nagy virágcserepben talál két levelet. (Diadalmasan előveszi.) Hogy eldugta őket a levélhordó . . . Lássuk csak! (Az egyikre) Ez itt a nagyságos úr írása. Ráismerek. (Olvas): „Gödrös Bálint kertésznek, Pusztá-Halom”. (Fölbontja és tovább olvas):

Értesitem, hogy a villát eladtam Erős Frigyes úrnak és részemről semmi sem állja útját annak, hogy birtokba vegye. Adjon át neki minden kulcsot és minden egyebet. Most már ő az új gazda.

Isten áldja meg.

Rombai.

(Kissé törülgeti a szemét.) Isten áldja meg urfi! Isten áldja meg Nagyságos Úr! Kissé szárazan búcsúzik el tőlem. Bizonyosan fájt a szive neki is, mikor irta. Szegény! De sokat rá kiabáltam, mikor a virágágyaimat összetaposgatta! . . . Most hát . . . mehet neki egy új életnek ő is! . . . Isten áldja meg. (Kis szünetet tart és zsebkeendő-jével a szeméit törülgeti.)

Dobos: Hau! Hau!

Gödrös: Jól van no! Tudom, hogy azért te is sajnálsz egy kicsikét a régi gazdákat. De lássuk most ezt a másik levelet. Fölbontja és olvas):

Kedves Kertész bácsi!

Drága jó apuskám meghallgatott. Addig rimáncodtam neki, a mig meg nem vette azt a szép kis villát. Egy ideig húzódtott tőle. Azt mondta, hogy nagyon el van hanyagolva. De én azt mondtam neki, hogy nekem nagyon tetszik és hogy én nagyon boldog leszek majd azon a szép helyen. Hát megvette! És én máris olyan boldog vagyok! Holnap, vagy holnapután kijövök, hogy összeirjuk kedves kertész bácsi, mi mindenféle palán-

Uj ügyvéd. Dr Szenes Alfréd f. hó 8-án sikerrel tette le az ügyvédi vizsgát. Szívből üdvözljük barátunkat és sok szerencsét kívánunk további működéséhez!

Halálozás. Özveggy Strausz Albertné szül. Kánjtz Katalin Budapesten meghalt. — Az elhunytban Emődi Vilmos, Strausz József és Srtausz Miklós nagybérlők édesanyjukat gyászolják. Fogadják részvétünket! A halál esetről a következő gyászjelentést kaptuk:

Fájdalomtól sajgó szívvel tudatjuk imádtott jó anyánk, a legjobb anyós, nagyanya, illetve rokon, **Öz. Strausz Albertné szül. Kánjtz Katalin**-nak rövid, de kínos szenvedés után, meleg szeretet és jólékonyságot árasztó életének 74-ik, özvegységének 22-ik, évében mai napon történt elhunytát. Drága halottunk földi hüvelyét f. hó 10-én, d. e. 10 órakor fogjuk a gyászházból (V. ker., Kálmán-utca 15. sz.) a rákoskeresztúri izr. temetőbe örök nyugalomra kísélni. Legyen áldott emléke! Budapest, 1909. június 8-án. Emődi Vilmos, Hraniczky Károlyné sz. Strausz Paula, Strausz József, Lemberger Emőné sz. Strausz Irma, Dr. Stamberger Salamonné sz. Strausz Ferike, Strausz Miklós, Emődi Ödön és Dr. Emődi Aladár gyermekei. Lengyel Andor és Ilonka, Emődi Andor, Elek és István, Hraniczky Albert és Stamberger Erzsébet unokái. Hraniczky Károly, Lemberger Ernő és Dr. Stamberger Salamon vejei. Emődi Vilmosné sz. Auer Lujza, Strausz Józsefné sz. Stern Róza és Dr. Emődi Aladárné sz. Neuwelt Irma menyei. Öz. Pollák Mórné sz. Strausz Róza sógornője.

Ujabb adományok a Rákóczi szoborra. A Szécsényben felállítandó szoborra a következő újabb adományok érkeztek: Tarnóci hitelszövetkezet 10 K. Pesti Magyar Kereskedelmi Bank 50 K. Szécsényi takarékpénztár 500 kor. eddigi gyűjtés eredménye 1908. decem. 31-ig kamatával együtt 18447.78 kor tehát összesen 19007.78 kor.

Hirtelen halál. Ifj. Vilim Antal kocsis f. hó 7-én a vásártéren összeesett és nyomban meghalt. — Halálát szívinfark okozta.

Villámcsapás. Folyó hó 8-án délutáni órákban nagy vihar volt, melynek emberélet áldozata is van. — Kormány István lóczi lakost a mezőn érte utól a vihar, munkája közben villámcsapás érte, s azonnali halálát

tákra, virágmagvakra, csemetékre lesz szükségünk. Mert hát már itt a tavasz, az új élet! Aztán meg majd beszélgetünk a japánkertművészetről is . . . Ahogy azt magam nekem olyan szépen elmagyarázta. Mert én azt — mint új asszony! — meg akarom valószínűsíteni. Pusztá-Halomra egy kis földi paradicsomot varázsolni. Holnap vagy holnapután tehát látjuk egymást.

Jaj de boldog vagyok!

Erős Malcsi.

Tisztelem a kutyát is, a Cobost! El ne felejtse neki megmondani!

Halottad, öreg kenyeres pajtás, tiszteltet az új gazdád!

Dobos: Hau! Hau!

Gödörös: (utánozza) Hau! Hau! Bizony hau, hau! Uj gazdánk lesz! Egy kedves, aranyos szép tündérlány! És új életet kezdünk majd mi is! S megcsináljuk majd a japán hortikulturát . . . Hau! Hau! Hau! (Felemeli Dobos első lábát, a vállaira teszi és úgy kezd vele táncha fordulni. Együtt ugatnak. Hau! Hau! Hau!

okozta. — A tőle alig pár lépésnyire álló feleségének semmi baja sem történt.

Baleset. Krausz Márkus szécsényi lakost sajnálatos baleset érte. — Folyó hó 7-én a vásártéren egy ló oly szerencsétlenül rúgta meg, hogy karján súlyos csontzúzódást szenvedett. Lakásán ápolják.

Az országos állatkiállítást f. hó 5-én délután nyitotta meg nagy és előkelő közönség részvétele mellett József Királyi herceg. A megnyitáson Nógrádvármegyéből Megele László, Ruszinkó Antal kir. tanácsos, Oláh Dezső, Pokorny Pál, Siklaky Iván, Horváth János, Scitovszky Béla, Vimmer Béla, Vesszely Gyula, Fáy Sándor, Vampetics Károly, Schummer Kabos, Tokay Lajos vettek részt.

Nógrádvármegye kiállítása megnyerte a szakemberek tetszését és Hont különösen csaknem egyedül álló egyszörű és egyöntetű kollektív kiállításával tűnt ki.

A nevek sorozatában Ruszinkó Antal kir. tanácsos-nál tartunk pihenőt, ne haladjunk el fölötté, hogy az őt megillető elismerést ki ne fejezzük előbb. Az a megbecsülhetetlen szorgalom, azon erőteljes agilitás amit itt tapasztalunk lehetetlen, hogy elkerülje figyelmünket.

A nógrádiak közül díjat nyertek Benedek István vilkei gazda a 100 koronás II. tehéndíjat és az 50 koronás II. üsződíjat kapta. Az első tehéndíjat egy tolnamegyei gazda vitte el Benedektől ki tehenét 6 héttel ezelőtt Nógrádban vásárolta. Szécsény is képviselve van a díjasok sorozatában ez Treiter Ferenc buzgóságának köszönhető, ki az 50 koronás III. tehéndíjat kapta. Ezt a díjat kapta még Hirling János berkenyei gazda is.

Különösen kitűntek még Kráha János alsótregovai, Makovnyik Mihály tótkisfalusi Csordás Pál terényi, Kukuska György szentpéteri és Acsádi Károly nagyoroszi gazdák jószágai.

Nógrádvármegyéből a nagytenyésztők közül csak gróf Majláth Géza, Wanpetics Ferenc és Goldmann József.

Wampetics Ferenc 6 drb. tehenet állított ki, melyek közül 2 különösen dicséretet érdemel.

Ezzel befejeztük az országos állatkiállítás munkát érdeklő részének ismertetését.

Szép munkát végeztek azok, kik elősegítették a kiállítás megteremtését, mert hiszen talán ez az egy hely az, hol a szerény, fárasztó munka is ismerést kap, hol még az érdem tiszta érintetlensége ha nem egyengetik az utat, akkor is megtalálja gazdáját.

Esküdtseki tárgyalások. A bgyarmati kir. törvényszéken f. hó 7-én kezdődtek az esküdtbirósági tárgyalások.

Tárgyalás alá került 7-én Szándékos emberölés büntetvével vádolt Sebek András gyári munkás bűntége, ki Salgótarjánban a Károly aknában dolgozó társát rövid szóváltás után leszúrta. — A bíróság elnöke Kubinyi Lajos volt, bírák Kletzár Lajos és Csengey Kálmán, jegyzőkönyvezető Sándor Arnold. A vádat Csuppy Ferenc kir. ügyész, a védelmet Dr. Szilágyi Dezső képviselte. — A bizonyítási eljárás befejezte után az esküdttek nem a szándékos emberölés büntetésében, hanem csupán halált okozó súlyos testi sértés büntetésében mondták ki bűnösnek, mire a bíróság vádlottat 5 évi fegyházra ítélte.

Folyó hó 8-án halált okozó súlyos testi sértés büntetvével vádolt ifj. Csepko János és Grexa Pál málnapataki lakosok ügye tárgyalatott. — Elnök Kletzár Lajos, bírák, Csengey Kálmán és Kecskeméthy Ferenc törvényszéki bírák jegyző Dr. Csipkay Andor, tolmács Sándor Arnold voltak. A vádat Dr.

Héray Andor kir. alügyész, a védelmet Dr. Szilágyi Dezső látták el. — A vád szerint vádlottak a f. évi januári gácsi vásár alkalmával ids Strasko Mihált és hasonló nevű fiát oly súlyosan bántalmazták, hogy ezáltal előbbi meghalt, utóbbinak pedig 20 napon belül gyógyuló sebeket okoztak. — Az esküdttek veridiktje alapján a bíróság vádlottakatt 1 és fél évi börtönre és 20-20 korona pénzbüntetésre ítélte.

F. hó 9-én szándékos emberölés kísérletének vétségével vádolt Dressel Károly bgyarmati lakos ügye került tárgyalás alá, aki feleségét revolver lövésekkel súlyosan megsebesítette. Elnök Kletzár Lajos, bírák Köröm László és Ligeti Ernő törvsz. bírák jegyző Mezei Ákos, ügyész Kócián Gyula védő Dr. Biró Arnold voltak. — A bíróság a tulnyomó enyhítő körülmények figyelembe vételével vádlottat védő nagyhatású beszéde után felmentette.

Szinészet.

Az utolsó előadások közönsége és különösen ezek száma, azt a benyomást keltezték bennünk mintha jóvá akarták volna tenni azt a hibát melyet az első darabok elmulasztásával elkövetett. Lehet mondani hogy egész néző terünk el volt foglalva s oly figyelemmel halgatták a szép áriákat, hogy csak egy-egy tapsviharnál mutatták meg jelenlétüket. Így kellett volna lenni minden előadáson, ez a társulat nem érdemelt akkora indolenciát. Az a buzgó igyekezet az a végtelen kedvesség melyet tapasztaltunk nem csak az utolsó előadásokon, hanem akkor is jellemző eleme volt e társulatnak mikor részvétlenségtől kongó terem előtt játszottak.

Az utolsó este Cabarett estély volt melyen a conferens Kalny István volt, ki helyét a tőle megszokott ügyességgel és ötlelességgel töltötte be többször élénk derűségre fakasztották a hallgatóságot az előadók jó számaikkal.

Azt hisszük ha a jövőben ismét felkérjük városunkat közönségünk inkább fogja méltányolni buzgóságukat. A társulat Verebéljen tartja következő előadási sorozatát.

—k. —e.

Közönség köréből.

Ha városunk néhány évi fejlődését nézzük a fejlődés néhány fokának átgrásával oly fok elérését látjuk mely távol van azon állapotól, hol a szemléltető előtt a fejlődés kizárása az örökös stagnálás képe jelenik meg mint a város jövője. Annál visszautasítóbb, kellemetlenebb érzés midőn haladás biztos képében az elmúlt idők nem éppen épületes jelenetei mutatkoznak.

Ha kisüt a nap, melegnek tartjuk a zárt helyet, kimegyünk sétálni s ekkor végig kell néznünk mily reprodukálhatatlan, mily undorító jeleneteket szemléltet végig oda sereglő kíváncsi gyermekek előtt egy férfi és asszonyokból álló cigány csoport.

Mindez a gyógyszertár előtt levő városi kut körül történik. Kérjük az illetékes hatóságot, hogy ennek napról-napra való megisméllődését akadályozza meg esetleg szorítsa csoportot, hogy ha nincs a városban dolguk a város által kijelölt helyen tartózkodjanak.

—k. —e.

CSARNOK.

A távolból.

*Hány álmatlan éjjelt töltök el miattad
Hányszor küldöm menybe sovárgó imádat?
Valahányszor derült csillagos az este;
Mindig te jössz nekem az eszembe.*

*A holdvilágnak a bájos ragyogása
Gyönyörű két orcád szende mosolygása.
Oly távol vagy tőlem s mégis oly közel vagy,
Ha egyedül vagyok, mindig téged látok.*

Ne mulassza el
megízlelni a természetes al-
kalikus sulfatus

◦ G Y Ü G Y I ◦
gyógy- és borvizet

mert ez nemcsak kitűnő borviz, hanem jónak
bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsava-
nyuság, gyomorhurut, aranyeres bántalmak,
alhasi pozega, sárgaság, elhízottság, vese- és
hólyaghurut eseteinek gyógykezelésére.

Kapható: Fűszer-, csemege üzletekben
és vendéglőkben. 5—6

EGY CSINOS SZŐKE NŐ, ESTI SÉTÁKRA
intelligens fiatal férfi gardirozását sürgősen
keresi. Levelek a kiadóba kéretnek.

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni,
hogy a vásártéren lévő fakereskedésemet a Léber
Jánostól megvett saját házamba helyeztem át.
Raktáron tartok mindenféle épület- és faanya-
gokat, cserépszindelyt és kátrányanyagokat.

Prágai Ernő

fakereskedő.